

WALDORF ISKOLA NÉVADÓ ÜNNEPSÉG

Ahogy a keresztelő mindig azt jelenti, hogy gyarapodott a család, ez a névadó ünnepség is azt jelenti, gyarapodott az újpesti közösség, valami új dolog született, amitől több, gazdagabb lett a városunk.

Elhivatott emberek, hivatásuk iránt elkötelezett pedagógusok egy kis csoportja összetalálkozott, közösen megálmodtak egy új iskolát és megvalósították.

Egy eredetileg is iskolának szánt épület visszanyerte eredeti funkcióját, amikor 2013. augusztus 31-én, itt Újpesten, megnyitotta kapuit Közép-Európa első regionális Waldorf-középiskolája.

És ma ez az új iskola ünnepélyesen fölveszi Göllner Mária nevét. Nagy Emilné dr. Göllner Mária művészettörténész, antropozófus volt az, aki 1926-ban, saját budai házában hozta létre az első magyarországi Waldorf iskolát, és akit a hazai Waldorf-pedagógia alapítójaként tartunk számon.

Az akkori és a mai iskolaalapítókban az a közös, hogy hisznek abban a gondolatban, hogy lehetséges emberközpontúbbá tenni az oktatást, és ezáltal emberközpontúbbá tenni a világunkat is. Hisznek abban a gondolatban, hogy nem az ember személyiségét kell a körülményekhez idomítani, hanem a körülményeket kell az emberhez igazítani.

Nem véletlenül ütköztek és ütköznek sokszor falakba azok, akik ebben a gondolatban hisznek, és ezért küzdenek. Minden korban sokan vannak, akik félnek az új gondolatoktól, új megoldásoktól, sokan vannak, akik nem hisznek abban, hogy a világ jobbra tehető, mint amilyenek megismerjük.

A diktatúrák annyira rettegetek a Waldorf pedagógiától és annak filozófiájától, hogy művelőit, alkalmazóit is üldözték, börtönbe vetették, száműzték, néhány esetben halálra ítélték. Így történt ez 1945 után Magyarországon is. A kommunisták Nagy Emilt kitelepítették, az iskolának otthont adó épületet államosították.

De ma is vannak kétkedők szép számmal, akik azt mondják, gyermekeinket arra a világra kell felkészíteni, amiben majd élniük kell, naivítás arra tanítani őket, amilyen a világ lehetne.

Őnök, akik ezt az iskolát létrehozták, működtetik, alaposan megcáfolják a kétkedőket. Bebizonyították, hogy nem naiv ábrándozók. Amiben hisznek, azt képesek minden nehézségen keresztül létrehozni, megvalósítani.

A filozófiát, amit hirdetnek, képesek tettekre váltani, átültetni a gyakorlatba. Nem törődnek bele a körülményekbe, megváltoztatják őket, a saját elgondolásukhoz, akaratukhoz igazítják. S ha erre képesek, akkor nyilvánvalóan át is tudják adni az itt tanuló gyermekeknek is ezt a nagyszerű képességet.

Nem venném a bátorságot, hogy állást foglaljak a pedagógia területén folyó vitákban. De abban biztos vagyok, hogy tudásvágy nélkül a tanulás hiábavaló.

Márpedig minden ember tudásvággal jön a világra. A kisgyereket még minden érdekli, mégis hányszor, hány gyereknél tapasztaljuk, hogy éppen iskolás éve alatt szép fokozatosan elveszti az érdeklődését a tantárgyak, tananyag iránt. Ebből pedig számomra az következik, hogy igenis van értelme új utakat keresni az oktatásban.

Én hiszek abban, hogy szükség van új gondolatokra, új megoldásokra és új intézményekre, amelyek gazdagítják egész közösségünket, egész Újpestet.

Abban is hiszek, hogy a világ emberközpontúbbá tehető, és minden iskolában – függetlenül attól, hogy hagyományos, vagy attól eltérő pedagógiai módszereket alkalmaz – lehet és kell arra törekedni, hogy az oktatás emberközpontúbb legyen. Lehet és kell arra nevelni a következő generációkat, hogy ne a körülményekhez idomuljanak, hanem alakítani akarják és tudják azokat.

Újpest egész története arról tanúskodik, hogy az itt élő emberek mindig is alakították a világot maguk körül. Így vált Újpest néhány évtized alatt az egyik legerősebb magyar iparvárossá.

Ma is ilyen közösség él Újpesten, ezért tudtuk saját kezelésbe venni a szakrendelőnket, ezért tudtunk saját erőből uszodát építeni.

És ezért vagyunk büszkék arra, hogy Újpesten működik Közép-Európa első regionális Waldorf-középiskolája, amely mostantól Göllner Mária nevét viseli.

Sok sikert kívánok az iskola alapítóinak, vezetőinek, tanárainak, diákjainak!